

Sygn. akt II UZ 45/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Beata Gudowska (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z wniosku P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

z udziałem zainteresowanego M. Ć.

o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 28 sierpnia 2014 r.,

zażalenia organu rentowego od wyrok Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 grudnia 2013 r.,

przekazuje zażalenie Sądowi Apelacyjnemu do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2013 r. Sąd Najwyższy uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego, Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 sierpnia 2012 r., którym uchylono wyrok Sądu Okręgowego, Sądu Ubezpieczeń Społecznych w W. z dnia 19 lipca 2011 r. oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z dnia 21 czerwca 2010 r. i przekazano do ponownego rozpoznania organowi rentowemu sprawę w przedmiocie podlegania przez M. Ć. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako współnika P. Spółki z o.o., Sp.k. w okresie od dnia 8 marca 2006 r. do dnia 7 marca 2007 r.

Ponownie rozpoznając sprawę, Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 18 grudnia 2013 r. zmienił wyrok Sądu Okręgowego w punkcie I i oddalił odwołanie spółki P., zasądzając jednocześnie od niej na rzecz organu rentowego kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym i w postępowaniu apelacyjnym.

Organ rentowy wniósł zażalenie, w którym zarzucił „brak zmiany wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 18 grudnia 2013 r. punktu 2 wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 19 lipca 2011 r. poprzez oddalenie wniosku spółki w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji”, wnosząc o oddalenie wniosku spółki o zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu przed Sądem Okręgowym oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 1 pkt 39 lit. a) ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 233, poz. 1381; dalej „ustawa zmieniająca”) z dniem 3 maja 2012 r. uchylono art. 394¹ § 1 pkt 2, w którym przewidziane było zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Sąd Najwyższy nie jest już sądem właściwym do rozstrzygnięcia w tym przedmiocie, zatem zażalenie organu rentowego zostało skierowane do niewłaściwego sądu.

Istniejącą rozbieżność w wykładni przepisów postępowania, która wyrażała się w zajmowanym przez Sąd Najwyższy stanowisku, że środek odwoławczy skierowany do niewłaściwego sądu jest niedopuszczalny i podlega odrzuceniu oraz w stanowisku przeciwnym, o braku podstaw do odrzucenia środka odwoławczego z powodu takiego uchybienia, została rozstrzygnięta w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2013 r., III CZP 91/12 (OSNC 2013 nr 10, poz. 112), w której zaprezentowany został - podzielany przez skład orzekający w niniejszej sprawie - pogląd, iż sąd niewłaściwy, do którego skierowano zażalenie, przekazuje je do rozpoznania sądowi właściwemu.

Uwzględniając, że na postanowienia Sądu drugiej instancji w przedmiocie zwrotu kosztów procesu przysługuje zażalenie do innego składu tego sądu (por. 394² § 1 w brzemieniu ustalonym przez art. 1 pkt 40 ustawy zmieniającej), na podstawie art. 200 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 397 § 2 k.p.c. i art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ orzeczono jak w sentencji.